

Propovăduind Pedeapsa

Text biblic : Ieremia 38:14-23

Versetul de aur

Ieremia a răspuns lui Zedechia: "Dacă ți-l voi spune, mă vei omori; iar dacă-ți voi da un sfat, nu mă vei asculta. Ieremia 38:15

Introducere

Când poporul din Iuda s-a confruntat cu mânia lui Dumnezeu pentru numeroasele lor încălcări ale legământului cu Dumnezeu, Domnul l-a însărcinat lui Ieremia să dea avertismentele și să-i cheme la pocăință. Poate că nu era prea târziu ca această națiune șovăitoare și regele lor să evite calamitatea și pustiirea care îi așteptau. Profetul Ieremia a transmis mesajul lui Dumnezeu națiunii lui Iuda din 627 până la mijlocul anilor 580 BC. Aceasta a fost la aproximativ un secol după profetul Isaia. Cinci regi au domnit peste Iuda în timpul slujirii lui Ieremia. Iosia, primul dintre acești cinci, era neprihănit (2 Împărați 23:25). Cei patru care îl urmau, însă, erau toți răi. Printre aceștia se număra Ieiachin, care a fost doborât de pe tron și dus în captivitate când Babilonienii au invadat în 597 î.Hr. (24:12). Regele Nebucadnețar al Babilonului l-a înlocuit pe Ioiachin cu unchiul lui, Matania, redenumindu-l Zedechia în acest proces (24:17). Zedechia a șovăit între slujirea regelui Babilonian și rebeliunea Iudeilor care au trecut de partea caldeenilor. Zedechia a domnit în ultimul deceniu al lui Iuda ca națiune, înainte ca aceasta să cadă în 586 BC. Distrugerea lui Iuda de mâinile Babilonului, pe care Isaia o prevăzuse cu zeci de ani mai devreme (2 Împărați 20:16-18), s-a apropiat în timpul lui Ieremia. De-a lungul slujbei sale profetice, Ieremia a avertizat Ierusalimul de distrugerea care va urma. El a ilustrat acest mesaj prin acțiuni simbolice (Ieremia 13:1-11; 19:1-15; 27:1-11). Cu toate acestea, rareori cineva l-a luat în serios pe acest profet (37: 2). Prorociile sale au fost înțelese greșit și respinse ca spuse de un simpatizant trădător, pro-babilonian (37:11-13). De două ori în ultimele luni ale lui Iuda, în timp ce Ierusalimul era asediat, Ieremia a suportat pedepse pentru mesajul său de condamnare. În primul rând, a fost bătut și ținut în temniță timp de multe zile (Ieremia 37:15-16). Cu toate acestea, Zedechia l-a scos din temniță și l-a eliberat în curtea gărzii (37:21). Acolo a continuat să dezvăluie lucrurile neplăcute pe care i le-a spus Dumnezeu (38:1-3). Căpeteniile lui Zedechia au luat în serios prorocia lui Ieremia, deoarece avertismentele sale erau considerate trădătoare și demoralizante pentru războinici (Ieremia 38: 4) așa că l-au aruncat într-o groapă cu noroi, și fără mâncare. Dar o altă căpetenie numit Ebed-Melec a adunat 30 de oameni (cu permisiunea lui Zedechia) pentru a-l ridica pe Ieremia din noroi și a-l scăpa de moarte sigură (38: 8-13).

Contextul lecției

I. O Întâlnire Secretă (Ieremia 38:14-16)

A. Zedechia pune întrebări (v 14)

Când Babilonienii au asediat Ierusalimul și înfrângerea părea aproape, Zedechia l-a chemat pe Ieremia ca să-i pună întrebări. A treia intrare în templul Domnului indică probabil un acces pe ușa din spate. Se pare că regele dorea o întâlnire confidențială. Poate că Zedechia a crezut că Ieremia ar putea să-și inverseze prorociile judecății și Domnul va acorda Ierusalimului o amânare la urma urmei. Cu toate acestea, porunca sa concisă către Ieremia, „Să nu-mi ascunzi nimic”, arată că Zedechia nu a înțeles încă că Ieremia i-a spus întotdeauna împăratului tot ceea ce Dumnezeu i-a spus profetului.

B. Ieremia pune condiții (v15-16)

Cu toate că Ieremia a fost asigurat că nu l se va întâmpla nimic , lui i-a fost frică. Cu toate acestea Ieremia la fel ca orice muritor s-a temut de Împărat. Ezechia a crezut că de această dată, Ieremia va avea cuvinte mai bune pentru el, dar Ieremia știa că nu va fi așa.

II. O profeție în ascuns (v 17-23)

A. Rezultatul Ascultării (v 17-20)

Ieremia știa că regele ar fi capabil să-și schimbe din nou părerea (Ier 34: 8-22). Chiar și în astfel de

condiții Ieremia a proclamat ceea ce primise de la Domnul. Ieremia nu a întrebat pe rege ce vrea să afle și nici nu a spus regelui ceea ce urechea lui ar fi vrut să audă. Referirea la Domnul ca fiind Dumnezeu lui Israel are implicații asupra modului în care oamenii au fost chemați să se comporte (Levitic 26). Dar idolatria și nedreptatea i-a făcut să primească pedeapsa lui Dumnezeu. Ei nu au făcut nimic ca să dovedească că aparținut Domnului. Dacă Zaharia ascultă și se predă Babilonienilor va rămâne în viață. Dumnezeu le oferă să lase cetatea intactă, dar și Dumnezeu are dreptul să-și schimbe părerea așa cum a făcut cu Ninive. Dumnezeu nu a oferit regelui o soluție ca să rămână pe tron, ci o soluție de a rămâne în viață. Cuvintele lui Ieremia au cerut cu desăvârșire ca Zedechia să-i ignore pe prorocii care-l îndeamnă să nu se predea (Ieremia 27: 12-15). Dar, dincolo de lipsa de caracter a lui Zedechia și de păcatele grave ale lui Iuda, a existat un alt motiv pentru care Ieremia ar putea fi resemnat de arderea Ierusalimului de către Babilonieni. Că Zedechia se temea de Babilonienii, este un lucru de înțeles. Chiar și teama de cei apropiați este de înțeles într-o oarecare măsură, deoarece predecesorul său, Ioiachim, a fost probabil ucis de ai săi când au invadat Babilonienii (Ieremia 22:18-19; 36:29-31). Totuși, teama pe care a exprimat-o în acest moment pare relativ nesemnificativă. Unii cetățeni ai Ierusalimului se predaseră deja babilonienilor. Zedechia nu a vrut să se expună la disprețul lor sau tratat rău. Zedechia încercase să transforme problema într-o chestiune pur politică, ne fiind conștient de adevărata problemă. Ieremia l-a îndreptat astfel pe rege miezul realității spirituale. Ascultarea față de Domnul a fost singura cale de acțiune viabilă pentru Zedechia. Promisiunea că viața îi va fi scutită se referă probabil mai mult la calitatea vieții decât la simpla supraviețuire, deoarece Zedechia avea deja garanția că va supraviețui (Ieremia 34: 4-5). Într-adevăr, calitatea vieții lui Zedechia după răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu și Nebucadnețar a ajuns să fie destul de rea ce a rămas rebel atât față de Dumnezeu, cât și de Nebucadnețar a ajuns să fie destul de rea (52: 8-11).

B. Consecința Rebeliunii (v 21-23)

Zedechia a făcut clară posibilitatea pe care o va avea regele dacă nu se supune Babilonienilor. Casa lui Zedechia va cădea dacă nu va face ceea ce i-a descoperit Domnul. Acest lucru se poate referi la familia sa în general, la descendenții săi sau (mai puțin probabil) la întreaga linie Davidică. Regele și câțiva soldați ai săi au fugit noaptea din Ierusalim (Ieremia 39:4; 2 Regi 25:4;). Cu toate acestea, Babilonienii l-au căutat și i-au prins. Sentința lui Zedechia a fost să-i vadă pe fiii săi omorâți în fața lui, să fi se scoată ochii, apoi să fie luați cu cătușe în Babilon (2 Regi 25:7). Mai marii săi, ceea ce a mai rămas cu el, au fost executați (Ieremia 39: 6). Orașul Ierusalim a fost ars până la pământ (2 Regi 25:9). Moartea lui Zedechia a venit din mâna lui Dumnezeu (Ieremia 34:22; Ezechiel 12: 13-14). Așa a fost soarta celui care a avut încredere în înțelepciunea umană, mai degrabă decât să creadă că Dumnezeu va face ceea ce a spus (Proverbe 3: 5-8)

Concluzii

Ieremia a fost un eșec conform standardelor umane: acuzat fals în loc să-l creadă, persecutat de cei la conducere, trădat de familie. Nimeni nu a ascultat cuvintele lui Ieremia. Chiar și după ce s-au împlinit previziunile sale despre Zedechia și Ierusalim, Ieremia a continuat să fie necrezut și respins (Ieremia 43:1-3). Cu toate acestea, din punctul de vedere al credinței, viața lui Ieremia a avut succes conform standardelor lui Dumnezeu. Diferența dintre el și Zedechia nu putea fi mai mare. Zedechia era unul a cărui minte se clătina clipă de clipă în timp ce încerca să-și salveze propria piele cu orice chip. Nu avea o credință semnificativă, nici curaj, nici principii durabile. În tot acest timp, Ieremia a rămas fidel chemării sale, dornic să spună ce i-a spus Dumnezeu, chiar dacă știa că îl poate costa scump. El a fost deschis conducerii lui Dumnezeu chiar și prin îndoieli, lacrimi și frică. Acestea sunt semnele succesului adevărat. Ieremia este o carte pentru vremurile de astăzi. Și creștinii se pot aștepta ca lumea să ne ignore mesajul și să ne batjocorească convingerile. Ne putem aștepta să apară ostilitate în zonele în care Evanghelia este vestită cu îndrăzneală. În unele țări, acest lucru duce la pierderea importanței și a influenței. În altele, rezultă tortură, viol sau decapitare. Deși Hristos este întotdeauna cu noi (Matei 28:20), ucenicia creștină nu are nicio garanție de confort personal sau aplauze. Dar la fel ca Ieremia, trebuie să învățăm să vedem lumea așa cum o vede Dumnezeu și să rămânem fideli chemării noastre. Trebuie să ne rugăm continuu și să spunem adevărul cu îndrăzneală (Efeseni 6: 19-20).

Ce trebuie să memorăm: Proclamarea mesajului lui Dumnezeu este riscantă, dar a ignora mesajul este fatal.